

Oikeusministeriö
oikeusministeriö@om.fi

Asia 1712/72/2012
4.5.2012

Viite: Lausuntopyyntönnne OM 17/41/2011/11.04.2012

KULUTTAJARIITALAUTAKUNNAN LAUSUNTO

Oikeusministeriö on pyytänyt lausuntoa pikaluotto 2011 -työryhmän mietinnöstä.

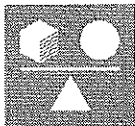
Kuluttajariitalautakunnan puolesta toteamme seuraavan.

Lautakunta on työryhmän kanssa samaa mieltä siitä, että pikaluottojen tarjontaa rajoittavaan sääntelyyn on tarvetta. Kuluttajaluottoja koskeneet lainsäädäntöuudistukset vuosina 2009 ja 2010 eivät ole lautakuntaan saapuneiden valitusten perusteella merkittävästi vaikuttaneet pikaluottoja koskeviin ongelmiin.

Yleinen valituksen aihe pikaluotoissa on luottokustannusten kohtuuttomuus. Kuluttajansuojalain säännökset mahdollistavat kohtuuttomien sopimusehtojen kieltämisen ja luottokustannusten sovittelun, mutta nämä säännökset eivät ole käytännössä estäneet pikaluottoyrityksiä perimästä luotoista kohtuuttoman korkeaa hintaa. Sama koskee maksuviivästystilanteita. Valitusten perusteella voidaan päätellä, että pikaluottoalan elinkeinonharjoittajat eivät aina noudata korkolain ja saatavien perinnästä annetun lain säännöksiä viivästyskoron ja perintäkulojen enimmäismääristä. Ongelmien yleisyyttä ei ole mahdollista päätellä lautakuntaan saapuvien valitusten perusteella, mutta todennäköisesti kyse ei ole yksittäistapauksista vaan tiettyjen luotonantajien yleisesti noudattamasta käytännöstä. Lainsäädännön noudattamisen laiminlyöntiin liittyviä ongelmia ei voitane merkittävästi vähentää yksin valvonnan keinoin vaikka valvontaviranomaisten resursseja lisättäisiin. Tästä syystä lautakunta suhtautuu epäillen siihen, voidaanko pikaluotoista aiheutuviin ongelmiin vaikuttaa tehokkaasti muilla keinoin kuin kieltämällä tällaisten luottojen tarjoaminen kokonaan. Yksi mahdollisuus olisi säätää rangaistavaksi luotonantoa koskevien säännösten noudattamatta jättäminen myös muissa tilanteissa kuin luottokiskonnassa ja luottojen tarjoamisessa ilman rekisteröintiä.

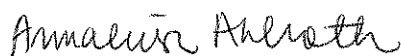
Hintasääntelyn osalta lautakunta pitää ongelmallisena työryhmän esittämää vaihtoehtoa I, jossa korkokatto yhdistetään kulusääntelyyn. Jos kohtuullisia luottokustan-

KULUTTAJA-
RIITA-
LAUTAKUNTA

nuksia ei määritellä laissa yksiselitteisesti (euromääräisesti), aiheutuu tästä käytännössä tulkinta- ja valvontaongelmia. Todellisen vuosikoron enimmäismäärään perustuva vaihtoehto II on tässä suhteessa parempi sääntelyvaihtoehto. Hintasäntely voitaisiin tehdä myös niin, että luottokustannusten enimmäismäärä rajoitettaisiin luoton pääoman mukaan porrastetusti määräytyvään euromäärään samaan tapaan kuin ehdotuksessa on tehty oikeudenkäyntikulujen osalta.

Päivi Korpiola
varapuheenjohtaja

Annaliisa Ahlroth
ylitarkastaja